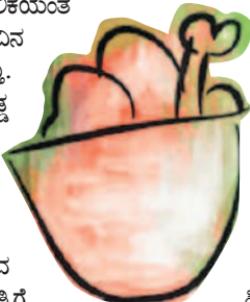

ಪ್ರಬಂಧ

ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಹಟ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲರೂ ತಾವು ಸಾಕಿರುವ ಅಥವಾ ಕೊಂಡುತ್ತಿರುವ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕಣಕ್ಕೆ ತಂದು ಹೂಡಿಸಿ ಬಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾಮಾಂತಿಕವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಾಗ, 'ಕೊಂಡಪರುಳಿವರೆ' ಎಂಬ ಸಾಲು ನೆನಪಾಗಿ, ಸಂಚೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಾಡುವ ಮನಾಲೆ ವಾಸನೆ ಕೊಂಡಪ್ರಾಣಿಯ ಜೊತೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ನಂಟನ್ನು ಮರೆಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಿದ ಹೋತವಾದರೆ ಉಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಅದರ ಜೆವನಚರಿತ್ಯೆಯನ್ನು ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಿ ರಿಂದಲೂ ಹಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜೋಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಅದು ತನ್ನ ಜೋಳವಾಳಿತನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಜ್ಬುಕ್ಕೆ ತಂದ ಹರಕೆಯ ಕುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವ ಚಿರಿತ್ಯೆಯನ್ನೂ ಕಾಣಿದೆ ಜಾರಿದತ್ತ ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಕ್ಕುಂದಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅತೀಯ ಮಿತನೊಳ್ಳುವ ಅಗಲೆಕೆಯಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವುಗಳ ಸಾವಿನ ಪರಿಾಪ ತಿಂದಂದ್ದರಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ತಾತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದಾಗ ಸಾರು ಅಗುವುದಕ್ಕೂ ಹೊರಲು ಅವುಗಳ ಈರಿಗೆ ಉಪ್ಪುಸವರಿ, ಕೆಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ಪು, ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾಲಿಗೆ ಅಕ್ಕರಶಃ ರಸಪಾಕದ ಮದುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶುತ್ತಿಗೆ ಕುಯ್ದ ಮೇಲೆ ನೀಡಾಗಿ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಕರುಳು, ಬೋಟಿಯನ್ನು ಬೇರೆದಿಸಿ ಒಬ್ಬನು ಬೋಟಿಗೆ ಸುಣಿ ತಿಕ್ಕ ತೋಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅದರ ತಲೆಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸುಡುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಕೆಂಪು ಕೆಂಪಾದ ಮಾಂಸದ ತೋಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬೇಸಿನ್‌ಗೆ ಹಾಕುವವ ಮಾತ್ರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಯುತ್ತಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ತಾತನ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಂಸತಜ್ಞತೆಯೆಂದರೆ, ಮರಿಯನ್ನು ಕಡಿಯಿದೆ, ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕೊಯ್ದು ಅದರ ಒಂದು ತೋಟ್ಟು ರಕ್ತವನ್ನೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಡದ ತಂಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ತದನಂತರ ಅದನ್ನು ಈರಿ-ತೋಳ್ಳಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹುರಿದು,

ಕಡಲೆಕಾಳು ಮತ್ತು ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆಯ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು. ಸಂಚೇ ಸದಗರಿದಿಂದ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲರೂ ಕುರಿ ಸಾರು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪರಪರಾಗಾವ ಪರಿ, ಕಡು ಸ್ತ್ರೀವಿರೋಧಿಯೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ವಿನೀತನಾಗುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದಲ್ಲಿ ಸಾರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಾಂಸದ ಸಾರು ಯಥೇಳ್ಜೆ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಬೇಡುವುದುಂಟು. ಮಾಂಸದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಖಾದ್ಯ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾರು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪು ಹಿತವನ್ನು, ಮುದವನ್ನು ಬೇರಾಪುದೂ ನೀಡಲಾರದು. ಬೆಳ್ಳಿ ಸುಲಿದು ಕೆಂತುಂಬರಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಶುರಿ ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ರುಬ್ಬಿ, ಈರುಳ್ಳಿ ಕತ್ತರಿ, ಮೇಣಿನಪ್ಪಡಿ, ತರಹೆವಾರಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಸಾಂಬಾರುಪ್ಪಡಿ, ಕಾಳುಮೊಳು, ಜೆಕ್ಕೆ, ಲವಂಗ, ಗಾಸಗೆಸೆ, ಟೆಂಬೆಟ್ಟೊ, ತೆಂಗಂ, ಹುರಿಗಡಲೆ, ದಾಲ್ನಿನಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಅರಿತಿಣಿ, ಉಪ್ಪು, ಪುದೆನ, ಒಂದೇ ಎರಡೇ - ಹಲವ ಬಗೆಯ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸಂಗಮಗೊಳಿಸಿ ಕಾರ ಕಡೆದು, ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಾಂಸದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ಸಾಂಬಾರನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾಲಗೆ ಹದ್ದುಬಷ್ಟಿನಲ್ಲಿರಬಹುದೆ? ಉಳಿಕ್ಕು ಮುನ್ನ ಉಪ್ಪು-ಶಾರ ಸರಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಾರು ಹಿರಿ, ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ತುಂಡುಗಳು ಬೆಂದಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ನೆಪಡಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾರಿನೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಮಾಂಸದುದಕ್ಕು ಮೆನಕೆಯನ್ನು ಕಾಡುವ ವಿಶ್ವಾಮಿತನಂತೆ ಅಳ್ಳರಾಗಿಯ ಮುದ್ದೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೋಡಿಯಾದಾಗ ಆಗುವ ಮಹದಾನಂದವು ಶಬ್ದಾತ್ಮೆ.

ತ್ಯಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಗೇಳೆಯನೊಳ್ಳುವ ಮನೆಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೂಂದೇ ಸಾರಿ ಬರುವ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಗಡದ್ದಾಗಿ ಒಗರಿನ ಸಾರು, ರಾಗಿಮುದ್ದೆಯಂತು, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮೆದುಮಾಂಸದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಮೃದುರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು